

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету

Людмила СТАНІСЛАВОВА

30 серпня 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Матеріалознавство та основи технології (художній текстиль)

Назва дисципліни

Галузь знань 02 "Культура і мистецтво"

Спеціальність 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»

Рівень вищої освіти – Перший бакалаврський

Освітньо-професійна програма - Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво

Обсяг дисципліни – 4 кредитів ЄКТС, Шифр дисципліни ОПП.08

Мова навчання – українська

Статус дисципліни: обов'язкова (цикл професійної підготовки)

Факультет - Гуманітарно-педагогічний

Кафедра - Технологічної та професійної освіти і декоративного мистецтва

Форма навчання	Курс	Семестр	Обсяг дисципліни Кредити ЄКТС	Кількість годин							Курсовий проект	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
				Аудиторні заняття				Індивідуальна робота студента	Семінарські заняття	Самостійна робота, в т.ч.			залік	іспит
				Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття							
Д	1	2	4,0	48	16		32			72	-	-	+	-
Разом			4,0	48	16		32			72	-	-	+	-

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво» за спеціальністю 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»

Робоча програма складена кан.тех.наук Олена МІЩЕНКО

Схвалена на засіданні кафедри технологічної та професійної освіти і декоративного мистецтва

Протокол від 28 серпня 2024 р. № 1

Зав. кафедри Ірина АНДРОШУК

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

Голова вченої ради факультету Людмила СТАНІСЛАВОВА

Хмельницький, 2024

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Дисципліна «Матеріалознавство та основи технології (художній текстиль)» є однією із фахових дисциплін, яка вивчає:

- основні аспекти пов'язані з будовою, властивостями та асортиментом матеріалів, які використовуються при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю;

- основні аспекти пов'язані з вибором методів з'єднання та засобів оброблення деталей виробів художнього текстилю під час їх виготовлення та реставрації.

Пререквізити – вихідна.

Кореквізити – Робота в матеріалі (художній текстиль); Виробничо-технологічна практика (художній текстиль); Курсова робота з Композиції художніх виробів, Кваліфікаційна робота (дипломний проєкт).

Відповідно до проєкту *Стандарту вищої освіти* із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

- компетентності:

ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі образотворчого мистецтва, декоративного мистецтва, реставрації творів мистецтва або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій, положень і методів та характеризується певною невизначеністю умов.

ЗК03. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК06. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ФК01. Здатність розуміти базові теоретичні та практичні закономірності створення цілісного продукту предметно-просторового та візуального середовища.

ФК04. Здатність оволодівати різними техніками та технологіями роботи у відповідних матеріалах за спеціалізаціями.

ФК07. Здатність адаптувати творчу (індивідуальну та колективну) діяльність до вимог і умов споживача.

ФК08. Здатність проводити аналіз та систематизацію зібраної інформації, діагностику стану збереженості матеріально-предметної структури твору мистецтва.

ФК09. Здатність використовувати професійні знання у практичній та мистецтвознавчій діяльності.

- програмні результати навчання:

ПРН02. Виявляти сучасні знання і розуміння предметної галузі та сфери професійної діяльності, застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ПРН06. Застосовувати знання з композиції, розробляти формальні площинні, об'ємні та просторові композиційні рішення і виконувати їх у відповідних техніках та матеріалах.

ПРН07. Відображати морфологічні, стильові та кольоро-фактурні властивості об'єктів образотворчого, декоративного мистецтва, в практичній діяльності за фахом.

ПРН 18. Формувати екологічну свідомість і культуру особистості, застосовувати екологічні принципи в житті та професійній діяльності.

Мета дисципліни. Формування майбутнього фахівця, здатного здійснювати підбір матеріалів, методів та засобів з'єднання деталей виробів художнього текстилю під час їх виготовлення та реставрації.

Предмет дисципліни. Будова, властивості, асортимент матеріалів та їх зміни внаслідок різних впливів при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю. Методи та засоби виготовлення та реставрації виробів художнього текстилю.

Завдання дисципліни. Набуття теоретичних знань та практичних навичок з вибору пакету матеріалів та технології виготовлення виробів художнього текстилю з урахуванням властивостей матеріалів та технологічного обладнання.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен: *вміло використовувати* понятійний апарат з фаху; *організувати* робоче місце відповідності з правилами НОП; *визначати* вид текстильних матеріалів та їх призначення; *здійснювати* вибір пакету матеріалів для виготовлення виробів художнього текстилю; *здійснювати* виготовлення виробів художнього текстилю з врахуванням вимог (естетичних, технологічних, експлуатаційних тощо); *визначати* якість виготовлення технологічних операцій; *розробляти* технологію оброблення виробів художнього текстилю, *визначати* перелік та кількість необхідних матеріалів та інструменти для виготовлення виробів художнього текстилю, *працювати* з довідковою літературою; *пояснювати* процеси виготовлення виробів відповідно до законів природничих наук.

4 СТРУКТУРА ЗАЛІКОВИХ КРЕДИТІВ ДИСЦИПЛІНИ

Назва розділу (змістового модуля)	Форма навчання		
	денна		
	Кількість годин, відведених на:		
	Лекції	Практичні заняття	Самостійну роботу
Види, будова та властивості текстильних матеріалів	8	16	32
Технологія виготовлення виробів ДМ	8	16	40
Разом за семестр	16	32	72

5. Програма навчальної дисципліни

5.1. Зміст лекційного курсу

№ з/п	Тема лекції, її анотація, література	Кіл-ть годин
1	Характеристика матеріалів, що застосовуються для виготовлення та реставрації виробів художнього текстилю. Класифікація виробів художнього текстилю. Види матеріалів для виготовлення та реставрації виробів художнього текстилю. Напрямки застосування текстильних матеріалів. Загальна класифікація текстильних волокон і ниток. Основні характеристики будови і властивостей текстильних волокон. Застосування текстильних волокон і ниток. [1,2,3,4]	2
2	Загальна характеристика процесу виробництва текстильних матеріалів. Характеристика сировини для прядильного виробництва. Етапи отримання пряжі і ниток. Характеристика видів систем прядіння та їх вплив на властивості текстильних матеріалів. Характеристика процесів ткацтва. Отримання трикотажних полотен. Характеристика способів отримання нетканих полотен. [1,2,3,4]	2
3	Класифікація та характеристика переплетень тканин і їх утворення. Загальна класифікація та характеристика ткацьких переплетень. Характеристика групи основних (головних) переплетень і їх утворення. Характеристика групи похідних переплетень і їх утворення. Характеристика групи складних переплетень і їх утворення. Характеристика властивостей тканин з різними переплетеннями та їх застосування [1,2,3,4]	2
4	Асортимент текстильних матеріалів. Загальні відомості про асортимент тканин. Асортимент трикотажних полотен. Асортимент нетканих полотен. Характеристика властивостей текстильних матеріалів. Характеристика видів, призначення і властивостей фурнітури, оздоблювальних матеріалів та швейних ниток. [1,2,3,4]	2
5	Загальна характеристика методів з'єднання деталей виробів художнього текстилю. Загальна характеристика методів з'єднання деталей виробів декоративного мистецтва з текстильних матеріалів. Класифікація ниткових методів з'єднання та їх характеристика. Фізична суть клейового з'єднання деталей швейних виробів, загальна характеристика клеїв, які використовуються для цього. Волого-теплого оброблення виробів ДМ. [5,6,7,8]	2

Продовження таблиці

1	2	3
6	Характеристика ниткових методів з'єднання при виконанні ручних швейних робіт, що застосовуються при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю. Способи утворення ручних стібків та строчок. Термінологія ручних робіт. Технічні умови для виконання ручних робіт Організація робочого місця. Інструменти та прилади для виконання ручних робіт. Техніка безпеки при виконанні ручних робіт. [5,6,7, 8]	2
7	Характеристика ниткових методів з'єднання при виконанні машинних швейних робіт, що застосовуються при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю. Загальна характеристика швейних машин та напрямки застосування. Загальна характеристика основних робочих органів швейних машин. Класифікація машинних швів. Технологія виконання з'єднувальних швів. Технічні умови на виконання машинних робіт. [5,6,7,8]	2
8	Узагальнена схема обробки виробів художнього текстилю. Узагальнена схема проведення реставрації виробів художнього текстилю. Початкова обробка деталей. Монтаж виробу. Оформлення готового виробу. Реставрація виробів художнього текстилю. [5,6,7,8]	2
Разом за семестр		16

5.2 Зміст практичних робіт

№ з/п	Тема практичної роботи	Кількість годин
1	Характеристика матеріалів, що застосовуються для виготовлення та реставрації виробів художнього текстилю	4
2	Вивчення різновидів та властивостей текстильних волокон і ниток	4
3	Аналіз утворення ткацьких переплетень тканин	4
4	Вивчення асортименту текстильних матеріалів	4
5	Інструменти та прилади, що застосовуються для виконання ручних робіт при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю. Техніка безпеки при виконанні ручних робіт	4
6	Виконання ручних робіт, що застосовуються при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю, з використанням строчок прямого, косоного, петле- і хрестоподібного стібка та спеціальних строчок	4
7	Будова, заправлення та робота на швейних машинах човникового стібка	4
8	Виконання машинних ниткових крайових швів, що застосовуються при виготовленні та реставрації декоративних виробів з художнього текстилю.	4
Разом за семестр		32

У процесі виконання практичних робіт з дисципліни студенти набувають практичних навичок із: з визначення будови, властивостей та асортименту текстильних матеріалів; підбору пакету матеріалів для виготовлення виробів художнього текстилю; застосування обладнання та приладдя при виготовленні виробів художнього текстилю; вибору методів та режимів первинної та кінцевої обробки виробів художнього текстилю.

5.3 Зміст самостійної роботи

Самостійна робота студентів полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання практичних робіт, виконанні індивідуального завдання (виготовлення твору/виробу), формуванні портфоліо практичних робіт, тестування з теоретичного матеріалу.

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до практичної роботи № 1. Вибір прототипу твору/виробу.	4
2	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 1. Розробка ескізу твору/виробу.	4
3	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи № 2. Підбір пакету матеріалів для виготовлення твору/виробу.	4
4	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 2. Виготовлення лекал деталей твору/виробу.	4
5	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №3. Виготовлення твору/виробу.	4
6	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 3. Виготовлення твору/виробу.	4
7	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №4. Виготовлення твору/виробу. Підготовка до ТК№1.	4
8	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 4. Виготовлення твору/виробу. Проходження ТК№1.	4
9	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №5. Виготовлення твору/виробу.	5
10	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 5. Виготовлення твору/виробу.	5
11	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №6. Виготовлення твору/виробу.	5
12	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 6. Виготовлення твору/виробу.	5
13	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №7. Виготовлення твору/виробу.	5
14	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 7. Виготовлення твору/виробу.	5
15	Опрацювання лекційного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №8. Оформлення твору/виробу. Підготовка до ТК№2.	5
16	Опрацювання лекційного матеріалу, доопрацювання практичної роботи № 8. Представлення готового твору/виробу. Проходження ТК№2.	5
Разом за семестр		72

5.4 Орієнтовні прототипи твору/виробу

1. Серветка.
2. Картина.
3. Декоративна подушка.

Студент може обрати й не означені вище об'єкти праці та узгодити вибір з викладачем.

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів проблемного навчання і візуалізації); практичного заняття (з використанням практикумів), самостійна робота, і мають за мету – оволодіння студентами спеціальною термінологією і набуття ними практичних навичок з вибору пакету матеріалів та методів обробки виробів художнього текстилю.

Необхідні інструменти, обладнання: креслярське приладдя; інструменти та приладдя для виконання ручних швейних робіт; устаткування для виконання машинних швейних робіт та волого-теплого оброблення виробів.

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лекційних та практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування перед практичним заняттям;
- оцінювання практичних робіт;
- презентація етапів роботи та готового твору/виробу;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з теми.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати поточних контрольних заходів. Студент, який виконав усі завдання передбачені робочою навчальною програмою і набрав позитивний середньозважений бал отримує підсумкову оцінку (за рейтингом). Студент який не виконав усі завдання передбачені робочою навчальною програмою вважається невстигаючим.

8. Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі (структура модулів, критерії і шкала оцінювання)

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за інституційною чотирибальною шкалою і виставляється в електронному журналі обліку успішності. Семестрова підсумкова оцінка визначається як середньозважена з усіх видів навчальної роботи, виконаних і зданих студентом позитивно, з урахуванням коефіцієнта вагомості і розраховується в автоматизованому режимі за відповідною програмою. Вагові коефіцієнти змінюються залежно від структури дисципліни і важливості окремих видів її робіт.

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів перед допуском до виконання практичної роботи; знання теоретичного матеріалу з теми; якість оформлення протоколу; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті вибір методологічного апарату; своєчасне представлення практичної роботи.

Термін представлення практичної роботи вважається своєчасним, якщо студент представив її на наступному після виконання роботи занятті. Пропущене практичне заняття студент зобов'язаний відпрацювати в аудиторіях кафедри у встановлений викладачем термін з реєстрацією у відповідному журналі кафедри, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється тестуванням. При оцінюванні індивідуальної роботи (твору/виробу) до уваги приймається: відповідність початковому ескізу, правильність підбору пакету матеріалів; якість виготовлення та оформлення твору/виробу.

Оцінювання індивідуальної роботи

Критерій	Відповідність твору/виробу початковому ескізу	Підбір пакету матеріалів для виготовлення твору/виробу	Якість виготовлення твору/виробу	Оформлення твору/виробу
Ваговий коефіцієнт	0,2	0,2	0,3	0,3

Оцінювання знань студентів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за національною шкалою	Узагальнений критерій
Відмінно	Студент глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три <i>несуттєві похибки</i> .
Добре	Студент виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь студента будується на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно	Студент виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь студента будується на рівні репродуктивного мислення, студент має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Студент виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів денної форми навчання у семестрі за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота	Контрольні заходи		Самостійна робота	Семестровий контроль, залік
Практичні роботи №:	Тестовий контроль		Індивідуальна робота	За рейтингом
1-8	T1-8	T9-16		
ВК*:	0,3	0,3	0,4	-

*Умовні позначення: Т – тема дисципліни; ВК – ваговий коефіцієнт.

Оцінювання тестових завдань

Тематичний тест для кожного студента складається з двадцяти п'яти тестових завдань, кожне з яких оцінюється одним балом. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 25. Оцінювання здійснюється за **чотирибальною** шкалою.

Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту:

Сума балів за тестові завдання	1–13	14–16	17–22	23–25
Оцінка за 4-бальною шкалою	2	3	4	5

На тестування відводиться 30 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в он-лайн режимі у модульному середовищі для навчання MOODLE.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі після внесення викладачем усіх оцінок до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання	
A	4,75–5,00	5	Зараховано <i>Відмінно</i> – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навичок <i>Добре</i> – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками <i>Добре</i> – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками <i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією <i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
B	4,25–4,74	4	
C	3,75–4,24	4	
D	3,25–3,74	3	
E	3,00–3,24	3	
FX	2,00–2,99	2	Незараховано <i>Незадовільно</i> – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни <i>Незадовільно</i> – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни
F	0,00–1,99	2	

Залік виставляється, якщо середньозважений бал, який отримав студент з дисципліни, знаходиться у межах від 3,00 до 5,00 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «зараховано», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом кількості балів відповідно до таблиці Співвідношення.

8. ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

1. Як класифікуються текстильні волокна, нитки і матеріали?
2. Яка будова і властивості текстильних волокон?
3. Які види текстильних матеріалів і фурнітури виділяють?
4. За якими ознаками відбувається характеристика текстильних матеріалів і фурнітури?
5. Які етапи виділяють при виробництві тканин, трикотажних та нетканих полотен?
6. Як класифікуються ткацькі переплетення тканин?
7. Якими характеристиками володіють тканини різних ткацьких переплетень?
8. Які показники характеризують вид лицьової поверхні текстильних матеріалів?
9. Які методи з'єднання деталей виробів художнього текстилю виділяють?
10. Яке устаткування застосовують для машинних робіт при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю?
11. Яке обладнання застосовують для ВТО та його характеристика?
12. Які характеристики роботи обладнання при ВТО?
13. Які види волого-теплого оброблення виділяють?
14. Як визначається рапорт тканини з саржевим переплетенням?
15. Які матеріали застосовують для оздоблення виробів художнього текстилю?
16. Як визначається рапорт тканини з атласним/сатиновим переплетенням?
17. Як визначається зсув переплетення у тканин з атласним/сатиновим переплетенням?
18. Які інструменти застосовують при виконанні ручних швейних робіт?
19. Яка має бути організація робочого місця при виконанні ручних робіт?
20. Які технічні умови для виконання ручних робіт при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю?
21. Які способи утворення ручних стібків та строчок виділяють?
22. Яка існує класифікація і термінологія ручних робіт при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю?
23. Яка існує класифікація і термінологія машинних робіт при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю?
24. Які види робіт відносяться до первинної обробки деталей виробів при виготовленні та реставрації виробів художнього текстилю?
25. Які види робіт виконують на стадії монтажу виробу художнього текстилю?
26. Які види робіт виконують при реставрації виробів художнього текстилю?
27. Що таке реставрація виробів художнього текстилю?
28. Де виконують реставраційні роботи виробів художнього текстилю?

9. Методичне забезпечення

1. Робоча програма дисципліни.
2. Методичні вказівки до виконання практичних робіт.
3. Методичні вказівки до виконання самостійної роботи.

10. Рекомендована література:

Основна

1. Образотворче мистецтво: Словник – довідник. / А.М. Пасічний – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2003 – 216 с.
2. Мистецтво: види, жанри: Словник-довідник образотворчих термінів. / Михайло Яремків, Олег Кругляк – Тернопіль: Підручники і посібники, 2006 – 80 с.
3. Українське народне декоративне мистецтво: Навч. посіб. / Р. В. Захарчук-Чугай, Є.А. Антонович – К., 2012. – 342 с.
4. Матеріалознавство швейного виробництва: навчальний посібник / М. О. Куцевський, Г. С. Швець. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2021. – 412 с.
5. Історія декоративного мистецтва України: у 5 т. – К.: [ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України], 2007. – Т. 3: Мистецтво XIX століття / [Білоус Л. та ін.]. – 2009. – 346 с.
6. Никорак О. І. Українська народна тканина XIX-XX ст.: типологія, локалізація, художні особливості. Ч.1. Інтер'єрні тканини (за матеріалами західних областей України). Львів: Афіша, 2004 – 584 с. – монографія
7. Лазур К.Р. Швейне матеріалознавство : Підручник. – Львів: Світ, 2009. – 416 с.
8. Оршанський Л.В., Гром Г.Л. Технологія ручного художнього ткацтва: Навчальний посібник для студентів. – Дрогобич: РВВ ДДПУ, 2005. – 104 с.
9. Конфекціювання матеріалів для одягу: Навч. посіб. / Н.П. Супрун, Л.В. Орленко, Е.П. Дрегуляс, Т.О. Волинець. – К.: Знання, 2005 – 159 с.
10. Єжова О. В. Технологія оброблення швейних виробів: 2-ге вид. перероб. та доповн. / О. В.Єжова О.В. Гур'янова. – К.: Центр учбової літератури, 2020 – 256 с.
11. Бондар К.І. Практикум з технології швейних виробів: Навч. Посібник. / К.І. Бондар – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 94с.

Додаткова

1. Кучер З.С. Обладнання швейного виробництва: Навч. посібник. / З.С. Кучер. – Кривий Ріг.: Видавництво «ЯВВА», 2005. – 508 с.
2. Швейне виробництво та матеріалознавство: словник / К.Р. Лазур, Т.М. Олійник. Львів : Новий Світ, 2012. – 246 с.
3. Супрун Н.П. Матеріалознавство швейних виробів: волокна та нитки: Підручник / Н.П. Супрун – К.: Знання, 2008. – 183 с.
4. Патлашенко О.А. Матеріалознавство швейного виробництва: навч. посіб. / О.А. Патлашенко. – 2-ге вид. – К. : Арістей, 2007. – 288 с.
5. Савка Л. В. Технологія виготовлення швейних виробів: навчальний посібник / Л. В. Савка, М. Ю. Скварок, Л. В. Білик. – Дрогобич: Редакційно видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2012. – 232 с.

11. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Модульне середовище для навчання. URL : <https://msn.khmnu.edu.ua/>
2. Електронна бібліотека університету. URL: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Репозитарій ХНУ. URL : <https://library.khmnu.edu.ua/#>.